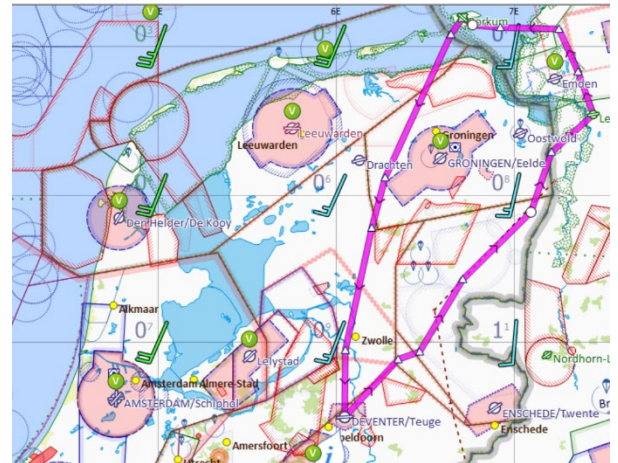

Verslag maxi clubvlucht 17 augustus 2024

Pubers op pad naar Borkum

Soms is een clubvlucht plannen hetzelfde als pubers opvoeden: ze doen per definitie niet wat je wilt. De vlucht op 17 augustus moest naar België gaan. Spa werd vervangen door Zwartberg en Brasschaat, vanwege de approach op Spa en de ligging. En dus ging de vlucht uiteindelijk naar... Borkum. Beter weer in het noorden, altijd weer een goed argument in de luchtvaart. De knoop werd doorgesneden, de plannen gesmeed, de toestellen gereedgemaakt.

Na een korte briefing vertrokken vier vliegtuigen richting Lehr Papenburg, te weten de CVT (Cesar, Robert en Henk), de AVB (Eric, Rob en Hans), de VTB (Jan en Thijs) en de VTD (Arjan en Fred). De verplichting van een vliegplan is vervallen voor een vlucht naar een ongecontroleerd Duits veld. Maar je hebt altijd pubers die... (VTB: *Vliegplan Toch Boeken*).

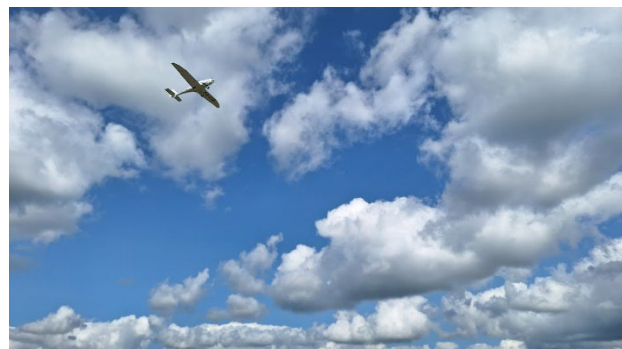

De havenmeester op Lehr kun je geen puberaal gedrag verwijten, maar eerder amicaal gedrag: geen weekend-toeslag maar humeur-korting: dat scheelt weer landingsgeld. En als klap op de vuurpijl genoeg stickers van Lehr om desgewenst alle Cessna-spletten te dichten.

Niet alleen België had last van een te lage basis: in het restaurant van Lehr was een week eerder het plafond omlaag gekomen, zodat we vooraf al hadden besloten direct door te vliegen naar Borkum. De pubers in de VTD (*Vliegen: Tempo en Doorgaan*) gaven het goede voorbeeld en hadden hun Jumbo na een record tijd alweer airborne.

De CVT werd bijgetankt, waarbij opviel dat de CVT nogal rechtsdragend was geworden: het verschil in verbruik tussen beide tanks was opmerkenswaardig. Een weloverwogen tankbeurt plus een doordachte opstartprocedure trok de boel qua fuel links en rechts weer gelijk, en dat bleef gelukkig zo.

Door naar Borkum

De tweede en kortste leg ging naar Borkum. Onderweg vroeg zo ongeveer elke vlieger of Wittmund actief was. De Duitse ATC was geduldig, ondanks de grote drukte.

Borkum kent een fraaie straight in, (*wieso Platzrunde??*) over een droogvallend wad.

De crews van de eerste drie vliegtuigen vertrokken richting het restaurant, op zoek naar schnitzels of iets vergelijkbaars. Alleen de AVB (Altijd Vertraagd Binnenkomen) kwam pas toen de eerste bestellingen al richting Küchen waren.

Gelukkig werden de AVB-ers ook nog gecaterd, ondanks dat de slottijd voor de keuken al lang verlopen was. Tsja, pubers en op tijd komen gaat ook niet altijd samen. De schnitzels waren van een omvang dat je er een beetje C152 wel op kon

parkeren. Maar ook de vis was niet bot.

Ruzie

En toen was er verdeeldheid. De CVT (Crew Vroeg Thuis) zette de neus zuidwaarts. De andere pubers namen het er nog even van en voegden een leg toe richting Texel. En dat terwijl de vierde leg toch vooral die van Joyce zou zijn.

Van Borkum naar Texel gaf een fantastisch zicht op alle Waddeneilanden. Zeehondjes werden gezien op Vlieland. Rob vloog in de AVB een 360° en vervolgens een mooie long final naar 09. Na bijtanken van piloot en vliegtuig (en de pax) stuurde Hans de AVB terug naar Teuge. Zo kwamen ook de andere toestellen thuis.

Terug

Bij terugkomst bleek dat Addie en Gea zich ontfermden over de vloer van de hangar. De gepoetste vliegtuigen konden zo in een schoon bed gestald worden.

Welke route ook gevlogen werd, iedere deelnemer had een geweldige dag. En dat ondanks dat het verwachte Vlaams toch wel heel onverstaanbaar was op de plek van bestemming.

We bewaren een Spaatje voor later. En voor de verstekeling in de CVT, die dit verslag schreef.

